
Nationaal Sportdebat 8: Koen Breedveld, directeur Mulier Instituut

25 juni 2014 // Opinie // Door: Koen Breedveld // Door: Koen Breedveld

Sport: schouders eronder en aan het werk!

Sport alleen voor de rijken? Natuurlijk snap ik waarom de voorzitter van NOC*NSF inspeelt op het gevoel van politici. Ik begrijp ook dat Bolhuis zich zorgen maakt over de financiering van de sport. Maar laten we het wel bij de feiten houden.

Die feiten zijn dat er 13 miljard euro wordt besteed aan sportuitgaven. Daarvan komt 7,5 miljard van consumenten die ieder jaar opnieuw betalen voor onder andere lidmaatschappen en sportschoenen. De overheid investeert jaarlijks 3,5 miljard in sport. Een groot deel daarvan komt van gemeenten. Sportverenigingen tonen zich daarbij veerkrachtig en creatief. Waarschijnlijk zijn er meer sportverenigingen die de crises van de jaren dertig en tachtig hebben overleefd dan bedrijven. En ja, bonden hebben het moeilijk.

Maar in de goede tijden is ook geprofiteerd van de kansen die er lagen. NOC*NSF zit zelf op een reserve van 67 miljoen euro. De reserves van de KNVB bedragen 49 miljoen, die van de KNLTB 10 miljoen, en die van turnen, hockey en golf ieder zo'n 4 miljoen euro. Bij elkaar beschikken de sportkoepel plus zijn vijf grootste bonden over meer eigen vermogen dan de sportbegroting van VWS. De Lotto kan drie jaar lang geen cent uitkeren, dan nog is de sport niet failliet.

“De Lotto kan drie jaar lang geen cent uitkeren, dan nog is de sport niet failliet - Koen Breedveld”

Zo snel zal de sport dus niet omvallen. Toch begrijp ik de zorgen wel. Gemeenten bezuinigen, sponsoren houden de hand op de knip. Gelukkig tonen sporters zich loyaal, en is sport niet het eerste waarop ze bezuinigen. Kansen liggen er ook. Met sport valt veel te winnen, zegt de sector. Ervan uitgaand dat dit waar is, is de vraag hoe dat kapitaal beter verzilverd kan worden.

De sport moet meer werk maken van het onderbouwen wie met sport wint en hoe. te vaak blijft het bij holle kretes. Voor de sport zijn we nog steeds allemaal kanjers. Dat bandje kennen we nu wel. Het gaat er nu om echt te laten zien wat sport betekent, voor onderwijs, welzijn, gezondheid, integratie en economie.

Ook aan de kant van de bedrijfsvoering valt er nog het nodige te winnen. Nog steeds worden er miljoenen gepompt in programma's waarvan de opbrengsten op zijn best onduidelijk zijn. Effectiever handelen, daar gaat het om. Een wisseling van departement voegt daar weinig aan toe, al blijft het vreemd dat de sport niets te zeggen heeft over het bewegingsonderwijs terwijl daar wel de sleutel ligt voor een leven lang sporten.

Alles bij elkaar schat ik de overlevingskansen voor de sport niet slecht in. Het vermogen van pensioenfondsen bedroeg eind 2012 1.007 miljard euro, de spaartegoeden van consumenten 328 miljard. De sport is tot nu toe goed de crisis doorgerold. Met wat creativiteit en doordachte acties is de sport nog lang niet aan het einde van zijn mogelijkheden.

De sector geeft graag hoog op van zijn kracht. Schouders eronder dan, sport, en laat zien dat je niet voor één gat te vangen bent!

